

“De Wekker”, maart 1958, 12^e jaargang, nummer 1.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

12e jaargang - maart 1958 - nr. 1

WERKPLAATS
EN
KANTOOR



WETENSCHAP
EN
KUNST

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij N.V. en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” N.V. W.E.K.

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Reeds vele afbeeldingen uit ons bedrijf hebben wij in ons blad afgedrukt, doch deze waren van foto's, bij daglicht genomen. Hier nu eens een plaatje van een stukje R.D.M. bij nacht: een schip in dok 3.

Ook deze foto toont ons hetgeen er in de loop der jaren aan vooruitgang te boeken is. Denken we maar eens aan een goede halve eeuw terug, toen er des nachts gewerkt werd bij het schamele licht van „snotneuzen”, die zo heerlijk konden walmen! Later gebruikte men ook kaarsen en daarna ook wel acetyleen lampen, die weliswaar goed licht gaven, doch die een zorgvuldige behandeling vereisten met alle rompslomp en gevaar daaraan verbonden. Eerst toen gebruik gemaakt werd van electrisch licht werd het werken daarbij wat gemakkelijker en thans, nu er overal op de juiste plaatsen voldoende vaste lampen zijn aangebracht, maakt het weinig verschil uit of er bij dag of nacht gewerkt wordt.

Voorals echter moeten wij hierbij in het oog houden dat de veiligheid, door deze betere verlichting, in belangrijke mate is toegenomen, niet alleen voor onze mensen, doch ook voor de bemanning van schepen die in de dokken opgenomen zijn.

Dit wil natuurlijk niet zeggen dat ongelukken in dokken nu niet meer kunnen voorkomen, maar door eigen oplettendheid kunnen hier veel onheilen worden voorkomen of vermeden.

In ons bedrijf blijft het altijd nodig aandachtzaam te zijn, niet alleen voor onszelf, doch ook voor onze collega's.

LICHT IN DE NACHT



Wonderen in ons bedrijf

„De wonderen zijn de wereld nog niet uit”, zeggen we, als er iets prettigs gebeurt dat we niet hadden verwacht. Dat behoeft heus niet te betekenen dat we de honderdduizend getrokken hebben! Het is al voldoende als een kennis, die je in lange tijd niet hebt gezien, plotseling op bezoek komt; iemand geeft je geld terug, waar je allang niet meer op gerekend had, of een collega, met wie je het niet goed vinden kon, is ineens erg geschikt. Zo'n wonder geeft kleur aan je leven. Het brengt ineens verandering in dat bekende vaste gangetje van opstaan, ontbijten, aan je werk gaan, eten en slapen gaan, waarbij dezelfde mensen dezelfde gezichten zetten en je haast kunt voorspellen wat Jan het volgende ogenblik doen zal of welk lelijk gezicht Piet zal zetten als hij merkt dat Kees het werk weer lelijk voor hem heeft laten liggen.

Het wonder is de prettige verrassing, het bewijs dat het ook anders kan, dat Kees zijn werk opknapt, of dat ik niet uit mijn humeur behoef te raken als me iets tegenloopt.

Soms ontdek je ineens dat een beetje vriendelijkheid wonderen doet. Dan is het net of anderen je zonnige humeur overnemen. De toon wordt veel prettiger, je hebt ineens contact met mensen die je vroeger voorbij liepen. Er komt iets van avontuur in je leven, omdat er opeens allerlei verrassende dingen gebeuren, omdat er een warmte ontstaat die weldadig aandoet.

We kennen het allemaal uit onze jonge jaren. Als je contact zoekt met een aardig meisje zette je toch ook geen somber gezicht! Maar dat vergeten we later vaak. Waarom eigenlijk? Is het contact met de andere gezinsleden thuis, met onze collega's, onze chef, onze ondergeschikten zo onbelangrijk dat we daarbij ons de luxe kunnen veroorloven van een somber gezicht en onvriendelijke woorden? Zo goed als ons goede humeur op anderen overslaat, doet onze zwartgalligheid dat. Het is niet onbegrijpelijk dat het zo gaat.

Natuurlijk zijn we wel eens niet helemaal tevreden over de gang van zaken thuis of in ons werk of bij allebei. En omdat we niet helemaal tevreden zijn zien we vaak de goede kanten over het hoofd en worden we helemaal ontevreden. Dan sluiten we ons af en gaan we onverschillig doen. Die onverschilligheid is dan alleen maar je groot houden, omdat je eigenlijk graag plezieriger met de anderen zou omgaan, maar de moed niet hebt om zelf de eerste te zijn die een ander gezicht zet, of een vriendelijk woord zegt.

Soms is er moed voor nodig om vriendelijk te zijn en anderen te benaderen. Op zo'n ogenblik komen allerlei vragen bij je op: „Wat heb ik eigenlijk met die vent of dat meisje te maken?” „Wat zouden ze er wel van zeggen als ik...” Heb de moed maar eens! Durf het maar eens aan en je zult merken dat er een wonder gebeurt!

Ik herinner me een man in een spinnerij die een onverschillige, zure maat had. Die man, Klaas, had allang bekeken dat ze het werk veel beter en vlotter konden doen als ze elkaar hielpen. Maar zou die zure Willem ooit daartoe te krijgen zijn? Klaas besloot het te proberen en als hij een ogenblik tijd had ging hij Willem helpen. Maar als Willem tijd had piekerde hij er niet over om een vinger uit te steken om het Klaas wat gemakkelijker te maken. Dat duurde een week zo.

Maar Klaas gaf het niet op. „Het is voor ons allebei beter en het zal lukken”, zei hij bij zichzelf.

Wat Willem dacht weet ik niet, maar het zal wel zo iets geweest zijn van: „Als die Klaas zo gek wil zijn om mij te helpen moet hij dat weten, maar hij krijgt mij niet zo gek dat ik hem help”. Wat een eenzaam, in zichzelf opgesloten bestaan eigenlijk. Maar Klaas hield vol en na drie weken gaf Willem zijn weerstand op. Hij merkte dat het met Klaas hulp veel vlotter ging. Hij vond het eigenlijk wel prettig gaan. Tenslotte was het te gek dat hij zelf geen vinger voor Klaas uitstak. En toen gebeurde het wonder: hij ging Klaas helpen.

Zo zijn er tientallen gelegenheden elke dag in elk bedrijf, waar een beetje vriendelijkheid, een beetje hulpvaardigheid, even doordenken over de moeilijkheden van een ander, ons de kans geeft om een kleiner of groter wonder te laten gebeuren, een wonder dat aan het leven van een ander en daardoor aan ons eigen leven kleur en warmte geeft.

Als je in verschillende bedrijven gewerkt hebt weet je dat de sfeer in het ene bedrijf veel prettiger kan zijn dan in het andere. Natuurlijk is er een groot aantal factoren dat met elkaar die sfeer bepaalt. Maar in het prettige bedrijf speelt ergens die vriendelijkheid voor de ander een heel belangrijke rol. Onderlinge vijandigheid komt namelijk heus niet zoveel voor in ons bedrijfsleven, maar de onverschilligheid voor de ander is een veel groter punt. Daarom juich ik het erg toe dat de samenwerkende fabrikanten van „fris”-dranken deze zomer onze aandacht vestigen op het feit dat „n beetje vriendelijkheid wonderen doet”. Dat kan ook in ons bedrijf „verfrissend” werken. Dit is dan wel geen voetbalpool, maar gok eens mee en kijk wat er gebeurt! Waar je kansen liggen? Bij de eerste man of vrouw met wie je in je werk te maken hebt. Een vriendelijk gezicht, een vriendelijk woord. „Goede morgen” zeggen, een deur open houden, luisteren naar wat een ander je vertelt; iemand een aanwijzing geven hoe hij iets gemakkelijker of beter kan doen in plaats van hem voor „stommeling” uit te maken; een nieuwiging niet in zijn eentje laten modderen, maak hem wegwijs met het werk, het vinden van de kantine; het werk voor je ploegmaat zo goed mogelijk achterlaten, enz. enz. Hoeveel mensen bezwijken haast onder hun eigen gewichtigheid? Ze zouden werkelijk belangrijker zijn als ze meer oog hadden voor de behoeften en belangen van degenen met wie ze in aanraking komen. Hoe vaak gebeurt het dat iemand bij een ander komt met een vraag, die voor hem belangrijk is, terwijl hij wordt „afgehandeld” als een „geval” en weggaat met het ongelukkige gevoel dat hij niet tot zijn recht is gekomen?

Is dit een pleidooi voor half-zachtheid?

Laat ik deze vraag met een tegenvraag beantwoorden: Kan een mens zonder andere mensen leven? Als dat niet het geval is, is het de moeite waard aan het contact met andere mensen wat meer zorg te besteden. Eén van de middelen daartoe is vriendelijkheid. Een beetje vriendelijkheid doet **wonderen**.

Misschien is het grootste wonder dan wel dat we in onszelf én in anderen nieuwe mogelijkheden gaan ontdekken.

Dr. J. van Vucht Tijssen

Joost gaat rekenen

Na het gesprek met Josefien over de besteding van de gratificatie kon Joost de slaap maar niet vatten. De gedachte, dat er veel meer geld dan gewoonlijk in huis was, maakte hem onrustig. Stel je voor dat het gestolen zou worden. Dan zou er van de plannen, die Josefien en hij gemaakt hadden, niets terecht komen.

Morgen zou hij het geld naar de Spaarbank brengen, had hij met Josefien afgesproken. En ieder jaar zou hij er opnieuw naar toe gaan om de rente te laten bijschrijven. De Rijkspostspaarbank had de rentevergoeding verhoogd tot 3 %, had hij gelezen. Een prettige gedachte, dat het tegoed op zo'n boekje ieder jaar aangroeit. Hoe lang zou het nu duren eer het bedrag zou zijn verdubbeld? Deze gedachte liet hem niet meer los. Eens even rekenen. Na een jaar zou er voor iedere honderd gulden drie gulden rente worden bijgeschreven. Die drie gulden zou ook weer rente gaan geven. Drie procent van die drie gulden is negen cent. Het tweede jaar zou de rente dus f 3,09 bedragen. Eens proberen of hij de rente over het derde jaar ook uit zijn hoofd kon uitrekenen. Door al dat gereken werd Joost echter moe en viel in slaap.

De volgende dag was hij reeds vroeg wakker. De vraag hoe lang het zou duren eer een bedrag, dat op de Spaarbank wordt gezet tegen een rente van 3 %, is verdubbeld, had hem niet lang met rust gelaten. „Voor ik het geld wegbreng, wil ik het weten”, zei Joost hardop tegen zichzelf. Hij stapte uit bed, greep potlood en papier en begon te rekenen. Nu, dat viel niet mee. Wat een gereken! Op de Spaarbank zouden ze voor de renteberekening wel rekenmachines gebruiken, want anders zouden ze met die duizenden spaarbankboekjes nooit klaar komen. Eindelijk was hij zo ver, dat zijn beginbedrag was verdubbeld. Hoeveel jaar zijn hiervoor nodig geweest? Even tellen. Inmiddels was ook Josefien wakker geworden.

„Wat voer jij in hemelsnaam uit, Joost?”

„Weet jij, hoe lang het duurt eer een bedrag bij de Spaarbank is verdubbeld?”

„Dat is me ook een vraag als je nog maar net je ogen open hebt”.

„Dat duurt maar eventjes drieëntwintig jaar. 'k Heb het net uitgerekend”. Joost vertelt dat hij 's nacht over die vraag had liggen piekeren en dat hij 's morgens potlood en papier gegrepen had om op die vraag een antwoord te vinden.

Josefien dacht na. Drieëntwintig jaar is een hele tijd. Hoe oud zou hun Karel dan zijn?

„Zeg Joost, ik meen me te herinneren dat een bedrag dat in een rentespaarbrief wordt belegd in veel korter tijd verdubbelt. Was dat niet in dertien jaar?”

„Ik zal het even nakijken, Josefien. Gelukkig dat ik de folder, die ik destijds op de zaak heb gekregen, heb bewaard. Je hebt gelijk, in 1971 krijg je het dubbele terug van het bedrag dat dit jaar kon worden gestort. Bovendien is er ook nog de mogelijkheid om tussentijds je geld met rente terug te krijgen, namelijk op 1 september 1962 en op 3 januari 1966. Op de eerstgenoemde datum krijg je 125 % van de nominale waarde terug, op de tweede datum 150 %.”

„Ik zie in de folder ook nog de datum 1 maart 1968. Wat gebeurt er dan?”

„Op die datum kan de Bank voor Ned. Gemeenten, die de lening heeft aangegaan, de gehele lening aflossen. Voor iedere f 100,— die ze geleend heeft moet ze dan f 175,— terugbetalen.”

Josefien greep naar de berekeningen van Joost.

„Ik wil wel eens naast elkaar zien wat de Spaarbank geeft en wat een rentespaarbrief van de Woningbouwlening”. En zij maakte het volgende overzicht:

Datum terugbet.	Looptijd	Rentespaarbrief	Spaarbank
1 sept. 1962	4 2/3 jaar	125 %	115 %
1 jan. 1966	8	150 %	127 %
1 mrt. 1968	10 1/6	175 %	135 %
1 jan. 1971	13	200 %	147 %

„Zeg Joost, ik geloof dat we onze beslissing van gisteren een beetje overhaast genomen hebben. Als we de gratificatie als het enigszins mogelijk is willen bestemmen voor de opleiding van Karel, is er alles voor te zeggen om het bedrag te beleggen in rentespaarbrieven. Het levert voor ons dan heel wat meer op dan wanneer we het naar de Spaarbank brengen”.

„Maar als we nu eens tegenslag krijgen”, wierp Joost tegen. „Je leest de laatste tijd zoveel over toeneming van de werkloosheid”.

„Als de nood aan de man komt kunnen we de rentespaarbrieven altijd nog via een bank verkopen. Doordat de rente hoog is, bestaat er weinig kans dat je bij verkoop minder krijgt dan het bedrag dat je er voor betaald hebt, verhoogd met de normale spaarbankrente. Bovendien, door de per 1 sept. 1962 en 3 jan. 1966 vastgestelde koersen zullen de schommelingen in de beurswaarde binnen nauwe grenzen blijven. En de soliditeit van de Bank voor Ned. Gemeenten is zeker zo goed als die van de Spaarbanken. Ik geloof dat we geen onbezonnen daad verrichten als we de gratificatie beleggen in rentespaarbrieven in plaats van het geld naar de Spaarbank te brengen”.

„Josefien, je hebt gelijk. Ik ga vandaag nog naar de Bank om een aantal rentespaarbrieven te kopen. Het is wel zo, dat je voor een stukje van f 100,— nu reeds ongeveer f 103,25 moet betalen, doch dat kleine nadeel weegt niet op tegen het voordeel, gelegen in het feit, dat je op 1 januari 1971 twee maal honderd gulden terugontvangt”.

Afscheid W. v. d. Sluis



Onder grote belangstelling werd op vrijdag 21 februari afscheid genomen van W. v. d. Sluis.

Uit de vele waardevolle woorden en mooie geschenken bleek duidelijk hoezeer Van der Sluis gezien was onder z'n collega's.

De heer K. de Heer bood hem namens z'n collega's een miniatuur huidsectie aan die, natuurgetrouw nabootst naar een model van de 297, op waarlijk kunstige wijze gemaakt was door de ijzerwerkers P. v. d. Sijde en G. Lems.

Hierna kreeg de heer v. d. Heeden het woord. Met enkele woorden herinnerde hij Willem er aan dat hij nu niet was beland bij een mijlpaal, maar bij een grensmaal. Het passeren van zo'n paal houdt in dat je een ander land betreedt, dus een ander leven in gaat en je met andere maatstaven moet gaan rekenen.

Aan het einde van zijn toespraak bood v. d. Heeden hem de sleutel van de gereedschapskist aan die bij de sectie behoorde; hij wenste Willem toe dat het daarin aanwezige gereedschap hem goede diensten zou be-

wijzen. In de kist bevond zich het bedrag van het afscheidsfonds.

Hierna bood de heer K. v. Leeuwen hem — na het uitspreken van enkele hartelijke woorden — een huiskamerlamp aan, die een geschenk was van z'n collega's.

De gelukwensen van het machinepersoneel werden hem en zijn vrouw aangeboden door J. v. Galen.

Piet Groen tenslotte bewees met een koddig gedicht (en een drift) dat aan de vakbekwaamheid van Willem niet te twifelen viel.

Ontroerd door de vele blijken van vriendschap dankte de heer v. d. Sluis, mede namens zijn vrouw, een ieder hartelijk voor deze onvergetelijke middag.

Dit samenzijn werd geleid door de heer G. Bruinsma, die het geheel ook opluisterde door een aantal anecdoten te vertellen uit Willems leven. Een muziekgroepje uit de scheepsbouwoords completeerde deze feestelijke bijeenkomst.

Het zij nog opgemerkt dat de heer L. v. d. Linden, die met vervroegd pensioen is gegaan, ook even naar voren werd gehaald. Nog vele gelukkige levensjaren werden ook hem en zijn vrouw toegewenst.

E. v. d. Schee

Afscheid F. W. Schipper



Met veel belangstelling van chefs, bazen en collega's werd op 28 februari j.l. in de scheepsbouwoords afscheid genomen van Schipper. De scheidende aanhouder, met dochter en zoon, werd binnengeleid en welkom geheten door de heer G. Bruinsma. Op een hartelijke, eenvoudige wijze sprak hierna baas Lodder. Hij prees de werklust, energie en vakbekwaamheid van Schipper. Tijdens deze toespraak werd een imitatie van een hoge kraan onthuld, zodat Schipper ook thuis kan blijven „werken". Hierna onthulde men een prachtige klok, als cadeau van allen. Baas Lodder, als „klokkenman", gooide aan dit pracht geschenk en onder doodse stilte hoorden allen 12 slagen slaan. Na de laatste slag zongen allen het bekende lied, waarin men de scheidende een lang en gelukkig leven toewenste.

Heer Bruinsma schakelde de 12 bim-bam slagen van het geschenk over naar de sfeer van oudejaarsnacht en hoopte dat Schipper nog vele gelukkige jaren voor de „boeg" zou hebben. In de bak van het geschonken kraantje lag nog een papieren omhulsel met „aards slijk".

De heer E. v. d. Schee (in z'n bruidsdagen) sprak namens het Afscheidsfonds. In een prettige, hem eigen stijl liet hij het gangbare „slijk" van eigenaar verwisselen, dat verdween in de rechterbinnenzak van Schipper's colbert.

Als een extra verrassing kwam de heer A. Bosgraaf namens de kraanmachinisten naar voren en overhandigde Schipper met een welgekozen vriendenwoord een kist sigaren.

Hierna kwam de scheidende aan het woord: „Ontroerd en overweldigd ben ik", zei hij, „Ik had nooit gedacht,

omdat ik „maar" (!) een aanhouder ben, dat er zo veel belangstelling zou zijn. Allen hartelijk dank." Bruinsma memoreerde tot slot dat we nooit afscheid nemen van bepaalde beroepen, maar van mensen. Met stevige handdrukken namen allen afscheid van die grote, sterke Schipper, hun vriend in en buiten het bedrijf.

Door de gewaardeerde medewerking van de heer De Ruiters reed op de afbouwkade de auto voor, waarin Schipper en kinderen naar huis reden, na 39 jaren arbeid bij de R.D.M.

Ik zwaaide naar de vertrekkenden en zij groetten terug. Ieder met zijn eigen gedachten.

G. B.

DOE HET ZELF

Een „beweging" die bezig is ook Nederland te veroveren

Door Drs R. Zondervan

Geen slagzin heeft in weinig jaren zo'n groot deel van de wereld veroverd als deze. Of het nu in Amerika en Engeland "Do it yourself", dan wel in Duitsland „Mach 's selbst" heet, maakt geen verschil; het is overal de uitdrukking geworden van miljoenen mensen die besloten hebben een groot of kleiner deel van hun vrije tijd te besteden aan het verbeteren van de omgeving waarin zij en de hunnen leven en wonen.

Wellicht het grootste percentage van deze miljoenen doet dit omdat zij betere levensomstandigheden wensen, maar niet beschikken over de middelen om deze op de klassieke wijze, door kopen of laten maken, te verwezenlijken.

Daarnaast is er een groep van hen, die niet die vaardigheid hebben, vaak zich ook niet bewust zijn van een behoefte aan betere levensomstandigheden en die soms over voldoende ruime middelen beschikken om eventuele wensen te laten uitvoeren, maar die, eenmaal aangelokt door reclame van handel en industrie, ontdekken, dat zij op dit gebied de zo nodige afleiding en ontspanning kunnen vinden in de soms schaarse vrije tijd, die een drukke werkkring hun overlaat.

Misschien is juist deze derde groep voor de zo snelle ontwikkeling van deze beweging de belangrijkste geweest. Om dit te begrijpen moeten wij een blik werpen op Amerika, de bakermat van het zelf doen. Stijgende lonen en verkorting van de werkweek maakten dat de Amerikaan meer kon doen aan vrijetijdsbesteding. De industrie zag hierin enorme mogelijkheden en zij wist deze, dank zij goed geleide reclame, in de juiste banen te leiden. „Vrije tijd, dat is tijd voor hobby's". Grote advertenties, aantrekkelijke folders, artikelen in de pers, zij brachten de man of vrouw, die voorheen nooit een liefhebberij had bezeten, ertoe om in korte tijd een verwoed hobbyist te worden. Waarbij men niet uit het oog mag verliezen dat men deze hobbyisten vele dollars in uitzicht stelde; dollars, gemakkelijk met een hobby te verdienen en die voorbestemd waren om in nieuwe en duurdere hobby's te worden belegd.

Men schat dat in Amerika jaarlijks 35 miljard dollar aan hobby's wordt uitgegeven, waarvan 0,1 miljard door postzegelliefhebbers, 0,5 miljard door amateur-fotografen, 1 miljard door watersportliefhebbers en 10 miljard door doe-het-zelf-enthousiasten aan gereedschap en materialen voor bouw, onderhoud en inrichting van woningen.

Wilt U nog enkele cijfers? In 1954 werden 70.000 huizen door amateurs gebouwd! De jaarproductie van elektrisch handgereedschap steeg van 25 miljoen dollar voor de oorlog tot 250 miljoen in 1954. Van alle timmerhout wordt 40% door de amateur verwerkt, van alle behangselpapier 60%, van alle verf 75%!

Pers, radio, film en televisie, zij allen brachten dagelijks nieuws voor de amateur, zij leerden hem de grondslagen van het vak, neen, van nagenoeg alle vakken.

zij gaven hem voorlichting over nieuwe materialen en nieuwe gereedschappen, zij verstrekten hem de nodige adressen en bovendien vertelden zij hem telkens weer en in alle toonaarden hoeveel dollars hij eigenlijk wel verdiende door een paar van zijn vrije uren aan dit soort werk te besteden.

Nadat de beweging in Amerika een grote vlucht had genomen, begon zij in Engeland terrein te winnen. De steeds stijgende lonen en het gebrek aan handwerkslieden werkten daar in hoge mate mee om een gunstig klimaat voor een snelle ontwikkeling te scheppen. De eerste echte „Do it yourself-tijdschriften“ verschenen pas ruim twee jaar geleden en in een jaar tijds hadden zij een oplage van meer dan een miljoen!

Volgen wij de doe-het-zelf-beweging verder op haar weg in oostelijke richting, dan komen wij in ons land, waar het in het bijzonder een aantal verffabrieken was, dat begon met het ontwikkelen van speciale produkten voor amateurgebruik; verven, waarmee men zonder de kennis en de routine van de vakbekwame schilder te bezitten, zeer goede resultaten kan bereiken.

Een krachtige stimulans voor verdere zelfwerkzaamheid ontbrak tot de verschijning van een speciaal Doe het Zelf-tijdschrift in oktober van het vorige jaar. Voorlichting en tips op ieder gebied, waardoor de amateur zijn woon- en levensomstandigheden kan verbeteren. Besparing van grote uitgaven door nuttige besteding van vrije tijd. Ziedaar in het kort het programma, dat al direct grote bijval heeft gevonden, want zelden heeft een maandblad in ons land in drie maanden tijds een oplage van 50.000 kunnen bereiken.

En evenals in Engeland blijkt ook hier te lande de industrie te reageren. Wij noemden reeds de verf-industrie. Vermelden wij verder dat ook onze nationale boardplatenfabriek een zeer groot deel van haar produktie door amateurs ziet verwerken. Uiteraard beschikt men nog niet over exacte gegevens, doch wie de advertentiekolommen bekijkt en wie een bezoek brengt aan tentoonstellingen, die door het inrichten van een speciale afdeling de belangstelling voor de doe-het-zelf-beweging stimuleren, behoeft er niet aan te twifelen dat handel en industrie opmerkzaam zijn geworden op het nieuwe afzetterrein, dat zich voor hen opent en dat, mits op de juiste wijze bewerkt, in verhouding even belangrijk kan worden als het in Engeland en vooral in Amerika reeds is.

Verkorte arbeidstijden, die alom worden gepropageerd, hebben overal het probleem der vrijetijdsbesteding op de voorgrond gebracht: een probleem dat echter zijn betekenis voor het grootste deel verliest in gebieden waar de doe-het-zelf-beweging zich ten volle ontplooft.

P.S. Voor een abonnement op het maandblad

„DOE HET ZELF“

per 12 nummers	f 9,—
.. 6 ..	f 4,75
.. 3 ..	f 2,50

(alles inclusief porto en bezorging).

*kunt U schrijven of telefoneren naar Witte de Withstraat 73 Rotterdam, Postbus 955, tel. 127295.

Red.

Niet de grootte van ons inkomen, maar . .

Ongetwijfeld heeft U wel eens het één en ander vernomen over de Nederlandse Consumentenbond. Toch zouden we graag even dieper met U ingaan op het doel en streven van deze nog jonge organisatie.

Er is vooral in de naoorlogse periode een toenemende machtsvorming ontstaan in de zakenwereld. Wel het duidelijkst zien we dit in de handel in merkartikelen. De fabrikant of importeur stelt de prijs vast die de consument moet betalen, waar de winkelier zich op

straffe van boycot aan moet houden. Het gevolg hiervan is geweest de z.g. margeconcurrentie. Deze komt hier op neer, dat men de kleinhandelaar een zo groot mogelijke winst garandeert. De bedoeling hiervan is duidelijk; immers, de winkelier is ook maar een mens en zal natuurlijk het liefst dat artikel verkopen waar voor hem de grootste winst aan zit. O maar, hoor ik U al zeggen, dacht je, dat ik me zo maar van alles liet aansmeren? Natuurlijk doet U dat niet, maar eerlijkheidshalve zult U moeten toegeven dat het onderdehand wel erg moeilijk wordt een keuze te doen. Dit geldt vooral wanneer het artikelen betreft die we één of tweemaal in ons leven kopen, b.v. een naaimachine, een stofzuiger, een radio of een wasmachine. Ervaring hebben we hier hoogstens van één of een paar merken. We informeren bij kennissen, maar niemand geeft graag toe een verkeerde koop gedaan te hebben, dus ook hier worden we niet veel wijzer. Nu komen we bij de verkoper en hebben een mooie kans dat het artikel, waarop wij de grootste winst moeten betalen, voor ons op z'n voordeligst wordt getoond.

Een duidelijk bewijs hiervoor was een publikatie in de Amerikaanse consumentengids over een vergelijkend onderzoek bij stofzuigers. Men was n.l. tot de conclusie gekomen dat een merk, dat 45 dollar kostte, beter was dan een merk van 90 dollar.

Een ander verschijnsel is de grote hoeveelheid schakels, die de artikelen moeten passeren. Zo ontdekte men bij de oprichting van de Nederlandse Consumentenbond dat hier op 4 groentewinkeliers één grossier is, terwijl die verhouding in Amerika 1 op 20 is.

Verder zijn er nog de oncontroleerbare reparatiekosten, die ook de aandacht van de Nederlandse Consumentenbond hebben.

Dit zijn maar enkele punten. Wilt U er meer van weten, vraagt U dan eens een proefnummer van de consumentengids aan, bij voorkeur het januari-nummer, waarin een opgave is afgedrukt van alles wat in 1957 is behandeld.

Op de frontpagina van deze gids kunt U dan tevens lezen dat de Nederlandse Consumentenbond de positie van haar leden wil verbeteren door:

- 1) Hun inlichtingen te verschaffen over prijzen en kwaliteiten van goederen en diensten.
- 2) Het kostenbesef te bevorderen.
- 3) De afspraken van industrie en handel, die de consument kunnen benadelen, openbaar maken.
- 4) Tegenover de georganiseerde handel en producenten de consument de plaats te geven waarop hij recht heeft.

De manier, waarop dit wordt nagestreefd, bestaat enerzijds uit: Voorlichting geven aan de leden door middel van de maandelijks verschijnende consumentengids en anderzijds door de consumentenbelangen te bepleiten bij de regering. Dit laatste gebeurt de laatste tijd in samenwerking met de vakcentrales en de Nederlandse verbruikcoöperaties. Trouwens, de voorlichting aan de leden wordt door vergelijkend warenonderzoek en deze gelukkige samenwerking, met financiële steun, sterk bevorderd.

Tot slot willen we U er nog op wijzen dat de Nederlandse Consumentenbond zich tegen niemand persoonlijk richt, maar slechts tegen omstandigheden, die bepaalde misstanden mogelijk maken. We nemen het de slager dan ook niet zozeer kwalijk dat hij duur is, maar wijten het eerder aan onszelf. Wanneer wij het eens meer gingen proberen bij een goedkopere slager dan zouden de dure wel gedwongen zijn om ook te gaan concurreren. Ditzelfde geldt trouwens ook voor de groenten en aardappelen, omdat ook hier geen prijsvaststelling mogelijk is.

Nu weten we evengoed als U dat we niet overal lid van kunnen zijn, maar toch doen we een beroep op U om voor de Nederlandse Consumentenbond een uitzondering te maken. We durven dit te doen, omdat we weten dat de contributie van f 3,— per jaar, waarvoor

U maandelijks ook de consumentengids ontvangt, met tal van nuttige wenken, toch geen bezwaar kan zijn. Met maar een enkel advies uit de consumentengids op te volgen haalt U die drie gulden er weer uit.

Wanneer we U er van hebben kunnen overtuigen dat het nuttig is, dat er een sterke, onafhankelijke organisatie bestaat, die onze belangen als kopers behartigt, weest U er dan ook van overtuigd dat wij het niet zonder U kunnen bolwerken. Bijna al het werk wordt belangeloos door vrijwillige medewerkers gedaan, omdat er geen geld is voor betaalde krachten.

We zullen U daarom dankbaar als lid noteren.

Het adres is: Nederlandse Consumentenbond
Secretariaat
Bredestraat 1 c
Rotterdam
Telefoon 11 07 62

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secretariaat: M. P. v.d. Borden, Kortebrantstraat 37, Rotterdam

Voor abonneementhouders

CULTURELE AVOND op:

16 april in Ons Huis en

19 april in Feestgebouw Courzand

Onze toneelgroep zal opvoeren:

KLEINE KINDEREN WORDEN GROOT

(Little lambs eat ivy)

blijspel in 3 bedrijven van Noel Langley.

REIZEN



Naar de Wereldtentoonstelling te Brussel.

In de maanden mei en begin juni worden er enkele dagtochten gehouden naar bovengenoemde tentoonstelling. De prijs bedraagt f 9,30 per persoon,

entree tentoonstelling inbegrepen. Voor deze reis is een legitimatiebewijs nodig, verkrijgbaar ten Stadhulze voor f 1,- per persoon. U kunt zich opgeven bij het bestuur der Reisclub tot en met 10 mei a.s.

Voor de 10-daagse reis naar Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland kan men zich nog aanmelden; de prijs hiervoor bedraagt f 175,-. Voor verdere mededelingen zie de volgende Wekker.

Bestuur Reisclub

WANDELEN



Zaterdag 1 maart l.l. mochten we in gebouw Courzand een propaganda - contactmiddag houden.

Leden van de senior- en juniorgroep waren hierbij aanwezig met de ouders van onze

jeugdige leden om eens met hen van gedachten te wisselen over het wandelen.

De behaalde prijzen van de groepen waren tentoongesteld, zodat de aanwezigen konden zien dat onze wandelclub goed aangeschreven staat en we op diverse marsen geen gek figuur hebben geslagen.

Ons lid, de heer K. Vink, trad als muzikale clown voor ons op en, gezien het applaus, werd zijn werk goed gewaardeerd.

Jammer was het dat, door een technische storing, de beloofde film van ons bedrijf niet kon worden vertoond.

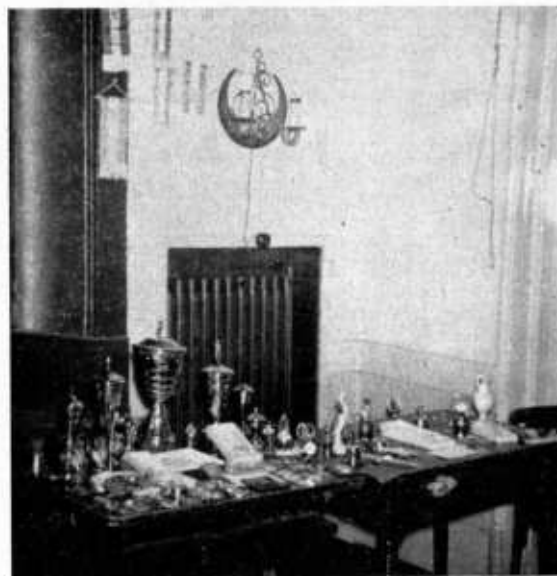
Een deskundige op het gebied van de wandelsport, n.l. de heer Hagestein, sprak een propagandawoord over de wandelsport.

We hopen dan ook door deze propaganda nieuwe leden te winnen. Het resultaat is reeds zo, dat uit de leerschool-bankwerkerij drie nieuwe leden zijn toegetreden.

8 maart hielden onze groepen hun eerste wandeltocht in het nieuwe seizoen, een mars, georganiseerd door het kringbestuur van de Wandelkring Rotterdam. Ondanks koude en sneeuw was de stemming als van ouds weer prima en we bereikten allen welgemeed de finish.

Onze jeugdgroep mocht als 7e eindigen in een afdeling waarin 26 groepen uitkwamen. Proficiat, jeugdige wandelaars!

15 maart a.s. staat er een mars in Rotterdam op het program en vele zullen volgen om, goed getraind, straks weer aan het 4-daagse feest te kunnen deelnemen.



ZWEMMEN



De jongens en meisjes die alleen het eerste diploma hebben behaald en deze zomer in het diepe bad willen zwemmen, moeten dan ook in het bezit zijn van het tweede diploma. We gaan beginnen

met hiervoor te oefenen, dus degenen die nu nog voor het behalen van het tweede diploma willen zwemmen moeten zich opgeven bij de heer L. Ketting.

De uitslagen van de laatste wedstrijden zijn:

Wintercompetitie

Dockyard — R 5	4—3
ZPC 1 — Dockyard	0—3
VZC 2 — Dockyard	2—1
R 5 — Dockyard	3—3
Dockyard — ZPC 1	2—2

Bekercompetitie

WIK — Dockyard	0—5
ZPC 1 — Dockyard	2—0
Dockyard — Shell	6—0
Shell — Dockyard	1—2

De standen waren op 8 februari 1958 als volgt:

Wintercompetitie afdeling D.	gespeeld	punten
Dockyard	5	7
Rotterdam 5	5	6
VZC 2	3	4
SZC 2	4	3
ZPC 1	3	0

Bekercompetitie afdeling A.

Shell 1	3	4
Dockyard	3	4
ZPC 1	3	4
WIK	3	0

Woensdag 15 maart spelen we in het Oostelijk Zwembad tegen Hermandad om de beker en wanneer we deze wedstrijd winnen komen we in de 3e ronde tegen RZC uit. Verder komt op 12 april VZC naar het Oostelijk zwembad voor een wedstrijd die om 21 uur 15 begint.

Het zomerprogramma is voorlopig als volgt samengesteld:

10 mei jaarlijkse avond tot sluiting van het winterseizoen.

21 juni polotoernooi (Daar de Shell voor deze dag haar jaarlijkse vijfkamp houdt, wordt dit vermoedelijk 28 juni).

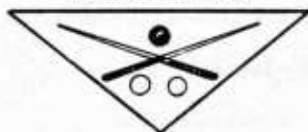
12 juli tweekamp met Wilton-Feijenoord.

23 aug. gecostumeerd zwemmen; daarna de 1 en 2 km zwemtocht. (Hieraan kunnen ook niet-leden deelnemen).

Eventuele wijzigingen worden nog in de volgende Wekker bekend gemaakt.

N. S.

BILJARTEN



ATTENTIE!

Door het plotseling aftreden van onze secretaris de heer Hanswijk zal deze functie

voorlopig worden waargenomen door A. C. Dekker, Mathenesserstraat 146 B, Rotterdam-W.

FOTOCLUB



„Op avondexcursie in de stad“. Wat was het die avond koud toen we met een klein groepje getrouwen de stad introkken om avondfoto's te gaan maken! Er was moed voor nodig om de spullen uit te pakken, maar de Espresso-bar aan de Cool-singel was zo aardig verlicht dat spoedig de diverse sluiters klikten. Langs de Bijenkorf naar de Lijnbaan, waar we enkele jongedames bereid vonden voor ons te poseren bij een verlichte etalage. Nog enkele foto's van het Luxor Theater (waarbij ons de vraag werd gesteld „of we soms van de krant waren“, hetgeen we zeer tot onze spijt moesten ontkennen) en met flinke pas ging het naar het Centraal station.

Het station was een dankbaar onderwerp, evenals enkele R.E.T.-bussen bij een haltepaal. Het interieur van het station bood enkele interessante onderwerpen voor een foto, zodat spoedig onze films vol waren. Nadat het beeldhouwwerk in de stationshal met interesse was bekeken ging het plm. 10 uur huiswaarts. Dit was dan, vrienden, een kort verslag van onze laatste fototocht. Wij, het bestuur, zijn van plan meerdere van deze tochten te gaan houden. 's Avonds, zaterdagmiddags of zondags. Laat ons eens weten waar U de voorkeur aan geeft, dan kunnen we daar rekening mee houden.

Vrijdag 18 april ontvangt de Fotoclub Pernis een

fotocollectie uit Joegoslavië, plm. 29 stuks. Wij hebben ons voorgenomen ook deze mooie collectie te gaan bezichtigen (met toestemming van Fotoclub Pernis natuurlijk) en verwachten U allen op deze avond in Pernis in de Burg. Verdunstraat.

In verband hiermede vervalt onze avond op donderdag 18 april.



Foto: J. C. Stuyt

Ons programma voor april 1958:

Donderdag 3 april Discussie-avond over diverse onderwerpen, b.v. toestellen, kleurenfoto's of zwart-wit, enz.

Donderdag 10 april Lang belichten en kort ontwikkelen of kort belichten en lang ontwikkelen.

Vrijdag 18 april „Naar Pernis“. Fotocollectie Joegoslavië.

Donderdag 24 april Competitie Foto van de Maand. Onderwerp Boerderij.

Vrienden, het voorjaar en dus het mooie weer is in aantocht. We rekenen er op dat zij, die zich door het slechte weer hebben laten weerhouden steeds naar de club te komen (en niet ten onrechte), nu weer regelmatig aan ons werk zullen deelnemen.

De heer J. C. Stuyt is benoemd tot commissaris van materiaal; bij hem kunt U dus voortaan terecht voor boeken, tijdschriften, enz.



Op 22 februari 1958 ging met pensioen de heer

W. VAN DER SLUIS, ijzerwerker-afschrijver geboren 2 juli 1892 en wonende Hingmanstr. 18 te Rotterdam, die van 21 maart 1935 af, met een korte onderbreking, bij de R.D.M. werkzaam was.

Op 1 maart 1958 gingen met pensioen de heren:

W. J. MULDER,

bankwerker, geboren 2 februari 1893 en wonende Jac. v. Lennepstraat 17 B te Rotterdam, die van 18 mei 1914 af, met een onderbreking, tot 30 januari 1922 bij de R.D.M. en daarna, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de N.W.

F. W. SCHIPPER,

ijzerwerker-aanhouder, geboren 12 februari 1893 en wonende Korenaardwardsstraat 13 B te Rotterdam, die van 12 mei 1919 af tot 26 januari 1942 bij de N.W. en daarna bij de R.D.M. werkzaam was.

H. VAN VONDEL,

buitensjouwer, geboren 27 november 1892 en wonende Dordtsestraatweg 475 te Rotterdam, die van 27 mei 1946 af werkzaam was bij de R.D.M.

D. BOSSELAAR,



aanhouder, geboren 23 februari 1893 en wonende Alcorplein 7 B te Rotterdam, die van 21 maart 1921 af werkzaam was bij de R.D.M.

F. W. WESTRENEN



koperslager, geboren 8 december 1892 en wonende Persoonsstraat 40 B te Rotterdam, die van 19 oktober 1942 af werkzaam was bij de R.D.M.

H. H. WINDHORST,

koperslager, geboren 29 januari 1893 en wonende Maasdijk 124 A te Schiedam, die van 9 december 1918 af werkzaam was bij de R.D.M.

J. B.

DANKBETUIGINGEN

Langs deze weg betuig ik van harte mijn dank, ook namens mijn vrouw, aan het bestuur en de leden van W.E.K., voor de heerlijke schaal met fruit die ik tijdens mijn ziekzijn mocht ontvangen.

Ook dank ik de heer Knotsenburg, die mij door weer en wind kwam bezoeken.

G. v. d. Horst

Hiermede betuig ik, ook namens mijn echtgenote, mijn hartelijke dank aan bestuur en leden van W.E.K. voor de belangstelling en de prachtige schaal met fruit, die ik tijdens mijn ziekte heb ontvangen.

Joh. Lamens

Van deze gelegenheid maak ik gaarne gebruik mijn dank te betuigen aan het bestuur en de leden van W.E.K. voor de mooie schaal met fruit, die ik thuis ontvangen heb tijdens mijn ziekte.

H. Noordzij

Ondergetekende betuigt, mede namens zijn vrouw en kinderen, zijn hartelijke dank aan de Directie en aan allen die hebben medegewerkt om zijn afscheid op 21 februari 1958 onvergetelijk te maken.

W. van der Sluis

IN MEMORIAM

Op 22 februari 1958 overleed de heer

J. VERHEY,

koker, geboren 29 januari 1906 en gewoond hebbende Slotsedijk 161, Poortugaal, die van 20 november 1939 af, met een onderbreking, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 3 maart 1958 overleed de heer

A. W. NOTENBOOM,

aanhouder, geboren 2 april 1900 en gewoond hebbende Kettingstraat 71 A te Rotterdam, die van 22 juli 1914 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 4 maart 1958 overleed de heer

M. J. HEILIGERS,

opruimer bij de ijzerwerkers, geboren 22 februari 1903 en gewoond hebbende Pootstraat 29 B te Rotterdam, die van 2 februari 1946 af bij de R.D.M. werkzaam was.

Dat zij rusten in Vrede.

UITSLAG RODE KRUIS KERST-PRIJSVRAAG 1957

GEEF-HELP

(„Maak zelf Uw kruiswoordpuzzle“)

Eén der door de jury goedgekeurde oplossingen met het hoogste aantal punten, 338, luidde als volgt:

h u p s s c h a
e i h e
l a p s z i c h
p s c h e p s
h r
p c o r p s g
o c h s s e x e
c l x e
h a c h s t a f

De jury heeft beslist dat 22 inzenders uit Groep I allen met een goede oplossing van 338 punten in aanmerking kunnen komen voor een prijs.

Geen van onze inzenders komt op de lijst van prijswinnaars voor.

Het Nederlandse Rode Kruis is de duizenden inzenders van oplossingen zeer erkentelijk voor hun extra bijdragen in de vorm van over-frankering. Dat degenen, die geen prijs hebben gewonnen, op deze wijze toch een goed doel hebben gesteund, moge hun voldoening schenken.

De volgende kruiswoord-puzzle zal vermoedelijk omstreeks Kerstmis van dit jaar worden gepubliceerd.

UW RODE KRUIS DANKT U!